

af forskjelligte saadanne Forhold, som ere et Udtryk for Leiligheden, og at saa kan Communalbestyrelsen nedsætte Skatten i et passende Forhold. Jeg veed ikke, om det ikke er det Samme som efter dens Sjøn? Noget Andet er, at det maaskee vil være sjældnere, at Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn af sig selv, uden bestemt Anmodning, vil kunne tænkes at indlade sig paa at tage Leilighedsmomentet i Betragtning, fordi den ikke saaledes kan kjende de enkelte Personer som Myndighederne omkring paa Landet, hvor disse saa at sige kjende hver enkelt Mand; men jeg troer dog ikke, at dette har saa Meget at sige, som man mulig tænker sig, thi i Reglen vil man hverken det ene eller det andet Sted nedsætte Skatten for Nogen, som ikke selv har fremsat Begjæring derom.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) fremkom igaar med ikke saa Indvendinger mod Mindretallets Forslag, som jeg er overbevist om, jeg ikke behøver at komme tilbage til, da Enhver, der har hørt dem, vil kunne see, at de begrundede sig paa en fuldstændig Misforstaaelse. Der er imidlertid et Par af disse, jeg skal tillade mig at berøre. Det ærede Medlem sagde, at det var en ganske uhyre Opgave, som Mindretallet havde stillet sig, den nemlig, ikke alene at ville have en Indtægtskat, men tillige en Formueskat og en Leilighedskat og blande dem imellem hinanden. Det ærede Medlem sagde, at det var en ganske uhyre Opgave, som endog var aldeles uudførlig. Den ærede Ordfører ytrede ogsaa i sit Foredrag, at det var noget ganske Nyt, noget Uørt, at tænke paa at forlade den rene Indtægtskat og tage Formuen med, og noget Eignende har jeg idag hørt gjentage af den høitærede Minister; men jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan forstaae disse Udtalelser, thi jeg veed ikke Andet, end at det, som Mindretallets Forslag tilsigter, hverken er meer eller mindre end netop at bevare den Form for Bessatningen, som vi hidtil have høvt, og derhos at give saadanne Regler for denne, at Reglerne under de mere udviklede Forhold, som vi nu have, deels kunne være en tilstrækkelig Veiledning for Communalbestyrelserne deels kunne sætte Skatteyderne istand til nogenlunde at beregne deres Skat,

og endelig samtidigt gjøre Communalbestyrelsen skicket til at være ogsaa et Grundlag for Statsbessatningen. Det er ikke os, der ville indføre noget Nyt, nei, det er de Herrer der ville indføre noget Nyt; vi ville bevare det Gamle. Kun give det en mere tidsvarende Udvikling. Det Andet, som jeg vil tillade mig at berøre, fordi det ogsaa er berørt af flere andre ærede Medlemmer, er det, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) meente, at det var umuligt, at Landboerne her i Salen nogenstunde vilde gaae ind paa at fastsætte Hartkornsbessatningen til noget Bestemt i Communen. Jeg skal dertil — da Tiden er saa langt fremryffet — kun gjøre to korte Bemærkninger. Den første er den, at jeg ikke kan indsee, hvorfor de, der have Hartkorn, skulde vægre sig herimod, thi det betyder jo slet ikke Andet, end at man under den stedse stigende Bessatning — og det vide vi jo Alle, at den communale Bessatning stedse vil være stigende — aldrig vil lade Hartkornet komme til at svare Mere, end det hidtil har gjort, og den anden Bemærkning er den, at selv om man tager denne Deel af vore antydede Principer fuldstændigt bort, eller maaskee vil stille det frit hen, saa at enhver Commune kan gjøre, hvad den vil i saa Henseende, saa berøres vort Hovedforslag, aldeles ikke heraf; thi dette Punkt staaer ikke i mindste nødvendig Forbindelse med alt det Dvrigte, og det er kun forsaavidt indført her, fordi Mindretallet meente, at, naar det antog, at en saadan Foranstaltning burde tages med, naar man omordnede den communale Bessatning, saa var den af den Betydning, at det var urigtigt ikke udtrykkelig at gjøre en Antydning i den Retning, men tværtimod staaer Foranstaltningen ingenlunde i uadskillelig Forbindelse med vort System. Det hele System staaer og falder ligegodt, hvadenten vi faae en sliq Foranstaltning truffen ved samme Leilighed, eller vi ikke faae den taget med.

J. Ree: Det ærede Medlem for Wro (Steenstrup) ytrede igaar, at den ærede Ordfører havde anført saa daarlige Grunde mod Dagsordenen, at det var en saare let Sag at forsvare denne. Jeg er nu af den modsatte